

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 7.

Vydána dne 7. února 1931.

Obsah: 11. Úmluva mezi Československem a Francií o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

11.

Úmluva

mezi Československem a Francií o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva

mezi Československem a Francií o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a president republiky Francouzské, přejíce si uzavřítí úmluvu o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Stefana Osuského,

mimořádného vyslance a splnomocněného ministra republiky Československé v Paříži,

pana Emila Spiru,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti,

pana Karla Halfara,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí;

president republiky Francouzské:

pana Aristide Brianda,

poslance, ministra zahraničních věcí,

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale entre la France et la Tchécoslovaquie.

Le Président de la République Française et le Président de la République Tchécoslovaque desirant conclure une convention à l'effet de régler l'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Française:

M. Briand,

Député, Ministre des Affaires Étrangères.

Le Président de la République Tchécoslovaque:

MM. Stefan Osusky,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République tchécoslovaque à Paris;

Emil Spira,

Chef du Département au Ministère de la Justice;

Karel Halfar,

Chef du Département des Traités internationaux au Ministère des Affaires Étrangères,

kteří, sdělivše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Vydávání zločinců.

Každá z obou Vysokých smluvních stran se zavazuje, že za okolností a podmínek stanovených touto Úmluvou vydá druhé straně osoby, které, jsouce stíhány nebo byvše odsouzeny soudy jedné strany pro kterýkoli trestný čin uvedený v článku 2., budou nalezeny buď na mateřském území, buď na území osad a držav, nebo na území, nacházejícím se pod konsulární pravomocí druhé strany, je-li tento trestný čin podle zákonů obou států, byť by byly platny jen v některé části jejich území, zločinem nebo přečinem.

Byl-li čin odůvodňující žádost za vydání spáchán mimo území nebo pásma shora označená, bude této žádosti vyhověno, připouští-li zákonodárství dožádaného státu stíhání těchto činů spáchaných mimo jeho území.

Článek 2.

Pro které trestné činy bude povoleno vydání.

Vydání bude povoleno pro tyto trestné činy:

1. úmyslné zabití, zahrnující zločin vraždy, úmyslného usmrcení bez rozvahy, vraždu rodíků, vraždu dítěte a otrávení;

2. ublížení na těle a úmyslné zranění buď v předem rozváženém úmyslu, buď má-li v zápleť trvalou nemoc nebo nezpůsobilost k osobní práci, ztrátu nebo nemožnost používat některého údu nebo kteréhokoliv jiného orgánu, nebo smrt, avšak bez úmyslu ji způsobiti;

3. vyhnání plodu;

4. dvojženství;

5. násilné smilstvo, násilné jednání necudné, necudné jednání bez násilí na dětech pod věkem stanoveným trestním zákonodárstvím obou zemí;

6. necudné jednání:

a) najmutím, svedením neb odlouzením nezletilé ženy nebo dívky k účelům nemravným pro ukojení chlípnosti jiných, byť i s jejím souhlasem;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Extradition des criminels.

Chacune des deux Hautes Parties contractantes s'engage à livrer à l'autre, dans les circonstances et les conditions établies par la présente convention, les individus qui, étant poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires d'une Partie pour toute infraction énumérée à l'article 2 seront trouvés soit sur le territoire métropolitain, soit sur celui des colonies et possessions, soit dans l'étendue de la juridiction consulaire de l'autre Partie si cette infraction, d'après les lois des deux États, ne fussent-elles applicables que dans quelque partie de leurs territoires, constitue un crime ou un délit.

Lorsque le fait motivant la demande d'extradition aura été commis en dehors d'un des territoires ou des zones ci-dessus désignés, il sera donné suite à la demande si la législation de l'État requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Article 2.

Infractions pour lesquelles l'extradition sera accordée.

L'extradition sera accordée pour les infractions suivantes:

1° Homicide volontaire comprenant les crimes d'assassinat, meurtre, parricide, infanticide et empoisonnement;

2° Coups portés et blessures faites volontairement, soit avec préméditation, soit quand il en est résulté une infirmité ou incapacité permanente de travail personnel, la perte ou la privation de l'usage d'un membre ou de tout autre organe, ou la mort sans intention de la donner;

3° Avortement;

4° Bigamie;

5° Viol, attentat à la pudeur avec violence, attentat à la pudeur sans violence sur des enfants au-dessous de l'âge déterminé par la législation pénale des deux États;

6° Attentat aux mœurs:

a) En embauchant, entraînant ou détournant, en vue de la débauche, pour satisfaire les passions d'autrui, une mineure, femme ou fille, même avec son consentement;

b) najmutím, svedením neb odlouzením zletilé ženy nebo dívky k účelům nemravným pro ukojení chlípnosti jiných podvodně nebo násilím, hrozbami, zneužitím moci nebo donucením jakýmkoli jiným způsobem;

7. únos nezletilých, opuštění a odložení dítěte, skrývání, záměna nebo podvržení dítěte;

8. vydírání, hrozby násilím proti osobám nebo majetku, násilí spáchané osobami soukromými proti osobní svobodě nebo proti nedotknutelnosti domovní;

9. krádeže všeho druhu;

10. vystavování falešných listin nebo falšování listin ať veřejných, ať obchodních nebo soukromých, falšování telegrafických depeší, použití listin falešných nebo falšovaných;

falšování nebo padělání úředních spisů vydaných vládou nebo veřejným úřadem, podvodné použití spisů takto padělaných nebo falšovaných;

křivé svědectví, křivá přísaha, svádění svědků, znalců nebo tlumočnicků ke křivé výpovědi;

11. podvodný úpadek;

12. penězokazectví, falšování nebo padělání titrů nebo kuponů veřejného dluhu, bankovek vlastního státu nebo cizích, papírových peněz nebo jiných veřejných papírů, pečeti, kolků, mincí, značek státu nebo veřejné správy, uvádění v oběh nebo podvodné použití tu uvedených padělaných nebo falšovaných předmětů;

13. podvod, zpronevěra, zneužití podpisu na čistém listě pachateli svěřeném;

14. žhářství;

15. zlomyslné zničení nebo poškození železnice, telegrafických nebo telefonických komunikací, i bezdrátových; zničení nebo poškození movitého nebo nemovitého majetku, stalo-li se zlomyslně nebo s úmyslem škoditi; zničení staveb, parních strojů; zničení a poškození úrody, rostlin, stromů nebo štěpů; zničení zemědělského nářadí; zničení nebo otrávení dobytka nebo jiných zvířat; zlomyslné rušení provozu na železnici;

16. ztroskotání, ztráta nebo zlomyslné bezprávní zničení lodi kapitánem nebo důstojníky a mužstvem lodním;

b) En embauchant, entraînant ou détournant, en vue de la débauche, pour satisfaire les passions d'autrui, une majeure, femme ou fille, par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité ou tout autre moyen de contrainte;

7° Enlèvement de mineurs, abandon et exposition d'enfants, recel, substitution ou supposition d'enfant;

8° Extorsion, menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés, attentat à la liberté individuelle ou à l'inviolabilité du domicile commis par des particuliers;

9° Vols de toute nature;

10° Faux en écritures ou falsification de documents, soit publics, soit de commerce ou privés, falsification de dépêche télégraphique, usage de faux et de documents falsifiés.

Falsification ou altération frauduleuse d'actes officiels émanant du gouvernement ou de l'autorité publique, usage frauduleux des actes ainsi altérés ou falsifiés.

Faux témoignage, faux serment, subornation de témoins, experts ou interprètes;

11° Banqueroute frauduleuse;

12° Fabrication de fausse monnaie, falsification ou altération de titres ou coupons de la Dette Publique, de billets de banque nationaux ou étrangers, de papier monnaie ou d'autres valeurs publiques, de sceaux, timbres, coins, marques de l'État ou des administrations publiques, mise en circulation ou usage frauduleux des objets mentionnés ci-dessus, altérés ou falsifiés;

13° Escroquerie (abus de confiance, abus de blanc seing);

14° Incendie volontaire;

15° Destruction ou dérangement dans une intention coupable d'une voie ferrée, de communications télégraphiques, ou téléphoniques, avec ou sans fil; destruction ou détérioration de propriétés mobilières ou immobilières, volontaire ou avec intention de nuire; destruction de constructions, machines à vapeur; destruction et dévastation de récoltes, plants, arbres ou greffes; destruction d'instruments d'agriculture; destruction ou empoisonnement de bestiaux ou autres animaux; entraves volontaires à la circulation d'un convoi sur un chemin de fer;

16° Échouement, perte ou destruction volontaire illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage;

opuštění lodi nebo plavidla obchodního nebo rybářského kapitánem mimo případy stanovené zákonem obou států;

zpronevěra lodi nebo plavidla obchodního nebo rybářského kapitánem; vyvržení nebo zničení nákladu ať celého ať jeho části, potravin nebo předmětů na palubě, mimo případ nouze; nesprávná cesta; zápůjčky na loď, zásoby nebo výzbroj lodní, nebo zastavení nebo prodej zboží nebo potravin mimo případ nouze, nebo uvádění v účtech předstíraných poruch nebo výdajů; prodej lodi bez zvláštního zmocnění kromě případů nezpůsobilosti k plavbě; krádež na lodi; zkažení potravin nebo zboží na lodi přimísením škodných látek; útok nebo násilný odpor a násilí proti kapitánovi spáchané více než třetinou mužstva; neuposlechnutí rozkazů kapitána nebo důstojníka lodního daných na záchranu lodi nebo lodního nákladu; stalo-li se s ublížením na těle nebo poraněním; spiknutí proti bezpečnosti, svobodě nebo moci kapitánově; zmocnění se lodi námořníky nebo cestujícími podvodem nebo násilím proti kapitánovi;

17. zpronevěra veřejných peněz veřejnými zaměstnanci nebo uschovateli, brání úplatků veřejnými úředníky a jich podplácení, zneužití moci úřední ze ziskčnosti;

18. obchod s otroky.

Vydání bude rovněž povoleno pro spoluvinu, pokus a podílnictví, vztahují-li se na trestné činy shora vypočtené a jsou-li trestné podle zákonodárství obou států.

Seznam trestných činů shora vypočtených může být po dohodě změněn nebo doplněn prohlášeními obou vlád.

Článek 3.

Nevydávání a stíhání vlastních státních příslušníků.

Smluvní strany nebudou vydávati vlastních státních příslušníků.

Pro případ, že nebude lze povolití vydání vzhledem k ustanovením předchozího odstavce, zavazují se Vysoké smluvní strany, že dají stíhati a souditi podle vlastního zákonodárství své státní příslušníky, kteří dopustili se trestných činů proti zákonům druhého státu, ačli tyto trestné činy jsou uvedeny v článku 2. této Úmluvy.

Abandon par le capitaine, hors les cas prévus par la loi des deux États, d'un navire ou bâtiment de commerce ou de pêche;

Détournement par le capitaine d'un navire ou d'un bâtiment de commerce ou de pêche; jet ou destruction sans nécessité de tout ou partie du chargement, des vivres ou des effets de bord; fausse route; emprunts sans nécessités sur le corps, ravitaillement ou équipement du navire, ou mise en gage ou vente des marchandises ou victuailles, ou emploi dans les comptes soit d'avaries soit de dépenses supposées; vente du navire sans pouvoir spécial, hors le cas d'innavigabilité; vol commis à bord; altération de vivres ou de marchandises commise à bord par le mélange de substances malfaisantes; attaque ou résistance avec violences et voies de fait envers le capitaine par plus du tiers de l'équipage; refus d'obéir aux ordres du capitaine ou officier du bord pour le salut du navire ou de la cargaison, avec coups et blessures; complot contre la sûreté, la liberté ou l'autorité du capitaine; prise du navire par les marins ou passagers par fraude ou violence envers le capitaine;

17° Détournement de deniers publics par des employés publics ou dépositaires, corruption de fonctionnaires, concussion;

18° Trafic d'esclaves.

Donneront également lieu à extradition la complicité, la tentative et le recel lorsqu'ils se rattacheront aux infractions énumérées ci-dessus et lorsqu'ils seront poursuivables d'après les législations des deux États.

Il est entendu que la liste des faits énumérés ci-dessus pourra être modifiée ou complétée d'un commun accord par des déclarations des deux Gouvernements.

Article 3.

Non-extradition et poursuite des nationaux.

Les Parties Contractantes n'extraderont pas leurs nationaux.

Dans le cas où l'extradition ne pourra être accordée en raison des stipulations de l'alinéa précédent, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faire poursuivre et juger suivant leur législation leurs nationaux respectifs qui ont commis des infractions contre les lois de l'autre État, pourvu que ces infractions soient mentionnées à l'article 2 de la présente convention.

Stát, který si bude přát, aby bylo použito ustanovení předchozího odstavce, požádá o to diplomatickou cestou a připojí žádosti předměty, spisy, listiny a všechny potřebné informace.

Článek 4.

Případy, kdy vydání nebude povoleno.

Vydání nebude povoleno:

1. byl-li trestný čin spáchán na území dožádaného státu, nebo je-li podle zákona dožádaného státu úřad tohoto státu výlučně příslušným k trestnímu stíhání;

2. je-li trestný čin, pro nějž jest vydání žádáno, považován dožádanou stranou za trestný čin politický nebo za čin s takovým trestným činem souvislý. Za trestný čin politický ani za čin s takovým trestným činem souvislý nebude pokládán útok proti hlavě některého státu, zakládá-li skutkovou podstatu vraždy, otrávení nebo zabití;

3. je-li podle zákonů dožadujícího státu nebo dožádaného státu nebo podle zákonů státu, v němž trestný čin byl spáchán, stíhání nebo trest promlčen, dříve než žádost podle článku 6. a 7. došla dožádanému státu;

4. byla-li osoba vyžadovaná v dožádaném státě pro tentýž trestný čin odsouzena nebo osvobozena, nebo odpykala-li svůj trest, nebo byla-li jí udělena milost.

Článek 5.

Případy, kdy vydání může být odepřeno.

V případech, kdy podle zákona dožádaného státu úřad tohoto státu jest příslušným k trestnímu stíhání a trestní řízení bylo jím již zahájeno, může vydání být odepřeno.

Článek 6.

Žádost za vydání.

Žádosti za vydání budou podány diplomatickou cestou.

Článek 7.

Listiny, které třeba připojit k žádosti za vydání.

Vydání bude povoleno jen tehdy, budou-li předloženy tyto listiny:

1. zatykač nebo jiná soudní listina jemu na roveň postavená nebo odsuzující rozsudek;

L'État qui désirera l'application de l'alinéa précédent adressera par la voie diplomatique une demande accompagnée des objets, dossiers, documents et toutes informations nécessaires.

Article 4.

Cas où l'extradition ne sera pas accordée.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Lorsque l'infraction a été commise sur le territoire de l'État requis, ou si, d'après la loi de l'État requis, l'autorité de cet État est compétente pour exercer la poursuite et ne peut se dessaisir en faveur des autorités de l'État requérant.

2° Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée par la Partie requise comme un délit politique ou un fait connexe à un semblable délit. Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du chef d'un État, quand cet attentat constitue un assassinat, un empoisonnement ou un meurtre.

3° Si, d'après les lois de l'État requérant ou celles de l'État requis ou celles de l'État dans lequel l'infraction a été commise, la poursuite ou la peine est prescrite avant que la demande prévue aux articles 6 et 7 soit parvenue à l'État requis.

4° Si, pour le même fait, l'individu réclamé a été condamné, acquitté ou absous, ou s'il a subi sa peine ou a été gracié dans l'État requis.

Article 5.

Cas où l'extradition peut être refusée.

Dans le cas où, d'après la loi de l'État requis, l'autorité de cet État est compétente pour exercer la poursuite et que l'action a déjà été intentée, l'extradition pourra être refusée.

Article 6.

Demande d'extradition.

Les demandes d'extradition seront adressées par la voie diplomatique.

Article 7.

Documents à produire avec la demande d'extradition.

L'extradition ne sera accordée que sur la production des documents ci-après:

1° Un mandat d'arrêt ou tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou une sen-

tyto listiny budou předloženy v prvopise nebo v původním vyhotovení;

2. přesné vyličení trestných činů za vinu kladených tam, kde nevychází najevo z listin zmíněných v předchozím odstavci; jde-li o trestné činy proti majetku, bude uvedena pokud možno i výše způsobené škody, nebo škody, kterou obviněný způsobiti se pokoušel;

3. popis vyžadované osoby, její podobenka a všechny informace, jež mohou sloužiti k zjištění její totožnosti;

4. znění zákonů dožadujícího státu, jichž je použití na trestný čin, a uvádějících trest naň uložený.

Listiny tuto zmíněné budou sepsány v úředním jazyku dožadujícího státu způsobem předepsaným jeho zákonem a opatřeny úřední pečeti. Úřady dožádaného státu postarají se o jejich překlad do úředního jazyka tohoto státu.

Článek 8.

Opatření k zajištění vydání.

Jakmile dojde žádost za vydání s listinami předepsanými v předchozím článku, zařídí dožádaný stát podle zákonodárství platného na jeho území vše, čeho je třeba, aby po vyžádané osobě bylo pátráno, a po případě, aby se jí zajistil.

• Článek 9.

Prozatímní zatčení.

V nutných případech bude lze zaříditi prozatímní zatčení ještě před podáním pravidelné žádosti za vydání, požádá-li o to soud dožadujícího státu poštou nebo telegraficky se zmínkou o tom, že je tu zatykač nebo jedna z listin uvedených v článku 7., naznačí-li zároveň trestný čin. Je-li třeba, zjistí dožádaný stát dříve, zda toto dožádání jest autentické.

O prozatímním zatčení, jakož i o místě vazby bude ihned dožadujícímu úřadu podána zpráva.

Ve lhůtě osmi dnů ode dne, kdy odesláno bylo dožádání za prozatímní zatčení, zmíněné v prvním odstavci, musí býti dožádaný stát diplomatickou cestou zpraven, že se žádá za vydání. Doklady bude předložiti nejpozději ve

tence de condamnation; ces documents seront produits en original ou en expédition authentique;

2º Un exposé précis des faits incriminés quand cette indication ne résultera pas des documents mentionnés dans l'alinéa précédent, et lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera en outre indiqué dans la mesure du possible, le montant du dommage causé ou que l'inculpé aura tenté de causer;

3º Le signalement de l'individu réclamé, sa photographie, et tous renseignements pouvant servir à établir son identité;

4º Le texte des lois pénales de l'état requérant applicables au fait incriminé et mentionnant la peine dont ce fait est puni.

Les documents mentionnés ci-dessus seront rédigés dans la langue officielle de l'état requérant, dans la forme requise par la loi de ce dernier et munis du sceau officiel. Les autorités de l'état requis assureront la traduction dans la langue officielle de cet état.

Article 8.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des documents prévus à l'article précédent, l'état requis prendra conformément à la législation en vigueur sur son territoire, toutes les mesures nécessaires pour rechercher l'individu réclamé et s'il y a lieu pour s'assurer de sa personne.

Article 9.

Arrestation provisoire.

Dans les cas urgents, même avant que la demande régulière d'extradition ait été présentée, l'arrestation provisoire pourra être effectuée sur une demande directe de l'autorité judiciaire de l'état requérant transmise par la poste ou le télégraphe et mentionnant l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'un des actes visés à l'article 7 avec indication du délit. S'il y a lieu l'état requis vérifiera l'authenticité de cette demande.

Avis de l'arrestation provisoire et du lieu de détention sera donné immédiatement à l'autorité requérante.

Dans un délai de huit jours à partir de la date d'envoi de la demande d'arrestation provisoire mentionnée à l'alinéa premier, l'état requis devra être informé par la voie diplomatique que l'extradition est demandée. Les

lhůtě jednoho měsíce ode dne zaslání tohoto dožádání za prozatímní zatčení.

Článek 10.

Dodatečná objasnění.

V případě, že by dožádaný stát, maje rozhodnouti o žádosti za vydání, pokládal za nutno, aby se mu dostalo dodatečných objasnění, musí mu tato býti dána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy diplomatický zástupce byl vyzván, aby tyto doplňující informace dodal. Tato lhůta může k odůvodněné žádosti podané před jejím vypršením býti prodloužena o další měsíc.

Nedošla-li objasnění ve stanovené lhůtě, nebude lze podržeti zatčenou osobu ve vazbě z titulu žádosti za vydání, jež byla důvodem zatčení.

Článek 11.

Dožádání různých států za vydání.

Vyžaduje-li více států tutěž osobu pro různé trestné činy, rozhodne dožádaný stát, přihlížeje podle vlastního zákonodárství k tíži trestných činů za vinu kladených. Jde-li o trestné činy stejně těžké neb o tentýž trestný čin, rozhodne dožádaný stát, přihlížeje v první řadě k místu, kde byl trestný čin spáchán, v druhé řadě k státní příslušnosti vyžadované osoby a pak k pořadí žádostí.

Ustanovení tohoto článku nedotýkají se závazků vyplývajících ze smluv uzavřených před touto Úmluvou jednou nebo druhou z obou Vysokých smluvních stran s třetími státy.

Článek 12.

Odklad vydání.

Je-li vyžadovaná osoba v dožádaném státě stíhána neb odsouzena pro jiný trestný čin nežli ten, jenž dal podnět k žádosti za vydání, musí tento stát nicméně o žádosti za vydání rozhodnouti. Ale předání obviněného bude odloženo až do té doby, kdy bude od stíhání upuštěno, kdy bude osvobozen, kdy odpyká svůj trest nebo mu bude dána milost, nebo kdy skončí jeho vazba uvalená naň z jiných důvodů.

pièces devront être produites, au plus tard, dans le délai d'un mois, à partir de la date d'envoi de cette demande d'arrestation provisoire.

Article 10.

Renseignements complémentaires.

Dans le cas où l'État requis estimerait nécessaire de recevoir des renseignements complémentaires pour pouvoir statuer sur la demande d'extradition, ils devront lui être fournis dans un délai d'un mois courant du jour où l'agent diplomatique de l'État requérant aura été invité à faire parvenir ces informations complémentaires. Ce délai sur demande motivée, formée avant son expiration, est susceptible d'être prolongé d'un second mois.

Si les renseignements ne sont pas reçus dans le délai fixé, l'individu arrêté ne pourra être maintenu en détention au titre de la demande d'extradition ayant motivé l'arrestation.

Article 11.

Concours de demandes d'extradition.

En cas de réclamation du même individu de la part de plusieurs États pour des faits distincts, l'État requis statuera en prenant pour base d'après sa propre législation la gravité des faits incriminés.

S'il s'agit de faits d'égale gravité ou du même fait, l'État requis statuera en tenant compte: en première ligne, du lieu où l'infraction a été commise; en seconde ligne, de la nationalité de la personne réclamée et ensuite de la priorité des demandes.

Les dispositions du présent article ne portent pas atteinte aux engagements résultant des Traités conclus antérieurement à la présente Convention par l'une ou l'autre des deux Hautes Parties Contractantes avec des États tiers.

Article 12.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'État requis, pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, ce dernier État devra néanmoins statuer sur cette demande. Mais la remise de l'inculpé sera différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, qu'il ait subi sa peine ou ait été gracié, ou bien que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Toto ustanovení není však tomu na závalu, aby cizí státní příslušník mohl býti dočasně poslán před soudy dožadujícího státu, pod výslovnou podmínkou, že bude poslán zpět, jakmile tyto soudy rozhodnou o trestném činu, který zavdal podnět k žádosti za vydání.

Článek 13.

Meze vydání.

Vydanou osobu nebude lze stíhati neb odsouditi v dožadujícím státě pro jiný trestný čin nežli ten, pro který její vydání bylo povoleno.

Pro trestné činy spáchané před vydáním bude lze vydanou osobu stíhati, trestati nebo vydati třetímu státu jen:

a) dá-li stát, který povolil vydání, k tomu svůj souhlas. O tento souhlas bude žádati způsobem stanoveným pro žádost za vydání s doklady vypočtenými v článku 7;

b) jestliže jmenovaná osoba zůstala dobrovolně na území státu, jemuž byla vydána, déle než měsíc ode dne, kdy tam byla souzena, a v případě odsouzení ode dne, kdy tam byla propuštěna na svobodu, nebo jestliže jmenovaná osoba opustivši území státu, jemuž byla vydána, vrátila se později na toto území, ačkoliv tak nemusila učiniti.

K žádosti státu, který dal svůj souhlas podle odstavce a), zpraví ho druhý stát o konečném výsledku trestního řízení tím, že zašle mu ověřený opis rozsudku.

Článek 14.

Pominutí účinku vydání.

Nedal-li si dožadující stát vydati vyžádanou osobu ve lhůtě šesti týdnů ode dne, kdy byl zpraven, že mu vydání bylo povoleno, bude tato osoba propuštěna na svobodu, aniž by bylo lze ji vydati z téhož důvodu.

Článek 15.

Vydání v krátké cestě.

Zločinec, který, byv jednou vydán, vyhne se kterakoli spravedlnosti a uchýlí se znova na území dožadovaného státu, nebo alespoň bude na cestě tímto územím, bude k dožádání příslušných úřadů, učiněnému přímo nebo diplo-

Toutefois, cette disposition ne fait pas obstacle à ce que l'étranger puisse être envoyé temporairement pour comparaître devant les autorités judiciaires de l'État requérant, sous la condition expresse qu'il sera renvoyé, dès que ces autorités judiciaires auront statué sur l'infraction ayant motivé la demande d'extradition.

Article 13.

Limites au droit d'extradition.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni condamné dans l'État requérant pour une infraction autre que celle pour laquelle son extradition a été accordée.

Pour les infractions commises avant l'extradition, l'individu extradé pourra être poursuivi, puni ou livré à un État tiers seulement:

a) Si l'État qui avait accordé l'extradition y consent; ce consentement sera demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition accompagnée des pièces énumérées à l'article 7;

b) Si le dit individu est volontairement resté sur le territoire de l'État auquel il a été extradé pendant plus d'un mois après avoir été jugé, ou en cas de condamnation après avoir été libéré, ou si le dit individu, après avoir quitté le territoire de l'État auquel il a été extradé revient, de son plein gré, ultérieurement sur ce territoire.

Sur demande de l'État qui a accordé son consentement conformément à l'alinéa a), l'autre État l'informerá du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie certifiée conforme du jugement.

Article 14.

Cessation des effets de l'extradition.

Si, dans le délai de six semaines à compter du jour où l'État requérant a été informé que l'extradition lui était accordée, il ne s'est pas fait délivrer l'individu réclamé, celui-ci sera remis en liberté, et ne pourra plus être extradé pour la même cause.

Article 15.

Extradition sommaire.

Le criminel qui, une fois livré, trouve moyen de fuir la Justice et cherche de nouveau refuge sur le territoire de l'État requis ou tout au moins parcourt de passage ce territoire, sera arrêté sur demande directe des au-

matickou cestou, zatčen a znovu vydán, a to bez dalších formalit.

Článek 16.

Průvoz osob vydaných.

Průvoz osoby, která byla vydána druhé straně třetím státem územím jedné z obou Vysokých smluvních stran, bude povolen, bude-li předložena ať v prvopise nebo v původním vyhotovení některá z listin uvedených v článku 7., je-li trestný čin odůvodňující žádost za průvoz uveden v článku 2. této Úmluvy.

Předpisy o vydání platí rovněž pro průvoz.

Průvoz bude zajištěn orgány dožádaného státu za podmínek a cestou, které tento určí.

Článek 17.

Doručování spisu ve věcech trestních.

Jestliže ve věcech trestních bude shledáno nutným, aby soudní spis pocházející od úřadů jedné z obou Vysokých smluvních stran byl doručen osobě jsoící na území druhého státu, bude spis předán dožádanému státu diplomatickou cestou.

V žádosti diplomatického zástupce dožadujícího státu o doručení bude uvést úřad, od něhož spis pochází, adresu příjemcovu, druh spisu a trestní věc, na niž se spis vztahuje.

Doručeny však nebudou odsuzující rozsudky vynesené soudy jedné z obou Vysokých smluvních stran, jakož i předvolání k dostavení se jako obviněný, těmito soudy nařízená, týkající-li se příslušníků druhé strany.

Dožádaný stát omezí se zpravidla na to, že dá doručiti spis adresátovi, přijme-li jej tento dobrovolně.

Doručení bude prokázáno buďto datovanou a příjemcem podepsanou stvrzenkou nebo potvrzením úřadu dožádaného státu, v němž bude zjištěno, že spis byl doručen, jakým způsobem a kterého dne se tak stalo. Byl-li spis, který má býti doručen, zaslán ve dvojím stejnopise, bude lze napsati stvrzenku příjemcovu nebo potvrzení úřadu na onom z obou stejnopisů, který bude vrácen.

torités compétentes ou adressée par voie diplomatique et sera livré sans nouvelles formalités.

Article 16.

Transit d'extradés.

Le transit, à travers le territoire de l'une des deux Hautes Parties Contractantes, d'un individu livré à l'autre Partie par un État tiers, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des documents mentionnés à l'article 7, pourvu que le fait motivant la demande de transit soit mentionné à l'article 2 de la présente convention.

Les dispositions relatives à l'extradition s'appliquent au transit.

Le transit sera assuré par les agents de l'État requis dans les conditions et par la voie qu'il déterminera.

Article 17.

Notification d'actes en matière pénale.

En matière pénale, lorsque la notification d'un acte de procédure émanant des autorités de l'une des deux Hautes Parties Contractantes à un individu résidant sur le territoire de l'autre État sera jugée nécessaire, la pièce sera transmise à l'État requis par la voie diplomatique.

La demande de notification de l'agent diplomatique de l'État requérant devra indiquer l'autorité de qui émane l'acte, l'adresse du destinataire, la nature de l'acte et l'affaire pénale à laquelle celui-ci se rapporte.

Les jugements de condamnation ainsi que les citations à comparaître comme inculpé rendus ou décernés par les autorités judiciaires de l'une des deux Hautes Parties Contractantes intéressant des ressortissants de l'autre Partie, ne seront toutefois pas notifiés à ces derniers.

En règle générale, l'État requis se bornera à faire effectuer la notification de l'acte au destinataire qui l'acceptera volontairement.

La preuve de la notification se fera au moyen soit d'un récépissé, daté et signé, par le destinataire, soit d'une attestation de l'autorité de l'État requis constatant le fait, la forme et la date de la notification. Si l'acte à notifier a été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation pourra être inscrit sur l'un des doubles qui sera retourné.

Odepře-li adresát přijmouti spis dobrovolně, bude tento k výslovné žádosti diplomatického zástupce dožadujícího státu doručen adresátovi způsobem připuštěným zákonodárstvím dožádaného státu.

Spisy o výkonu žádosti budou dožadujícímu zástupci diplomatickému zaslány bez překladu.

Článek 18.

Dožádání.

Jestliže v trestním řízení před soudy jednoho z obou smluvních států bude shledáno nutným, aby byly slyšeny osoby, které jsou na území druhého státu, nebo aby tam jakýkoli jiný vyšetřovací úkon byl proveden, podá soud k tomu cíli dožádání cestou diplomatickou. Dožádání budou provedena způsobem, předepsaným zákonodárstvím dožádaného státu.

Spisy o výkonu dožádání budou dožadujícímu zástupci diplomatickému zaslány bez překladu.

Článek 19.

Obeslání a dostavení se osob jsoucích v druhém státě.

Jestliže v trestním řízení před soudy jednoho z obou smluvních států bude shledáno nutným nebo žádoucím, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který jest na území druhého smluvního státu, vyzvou ho úřady tohoto státu, aby vyhověl obsílce uvedených soudů, která mu bude jejich prostřednictvím dodána.

Náklady osobního dostavení se svědka nebo znalce půjdou k tíži dožadujícího státu a v obsílce uvéstí bude částku, která bude svědku nebo znalci nahrazena jako náklady cesty a pobytu, jakož i částku, kterou dožádaný stát může, jakmile předvolaná osoba prohlásí, že chce obsílce vyhovět, poskytnouti jí zálohou s výhradou náhrady dožadujícím státem.

Žádný svědek ani znalec, ať jest jakýmkoli státním příslušníkem, který, byv obeslán podle odstavce prvního, dobrovolně se dostavil před soudy druhé strany smluvní, nesmí na území této strany býti stíhán ani uvězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení, nebo pod záminkou spoluviny na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž se dostavil.

En cas de refus de la part du destinataire de recevoir volontairement l'acte, celui-ci sera, sur demande expresse de l'agent diplomatique de l'État requérant, notifié au destinataire dans une forme autorisée par la législation de l'État requis.

Les pièces constatant l'exécution de la demande seront envoyées sans traduction à l'agent diplomatique requérant.

Article 18.

Commissions rogatoires.

Quand, au cours d'une affaire pénale, l'audition de personnes se trouvant dans l'un des deux États ou tout autre acte d'instruction seront jugés nécessaires, une commission rogatoire de l'autorité judiciaire sera adressée à cet effet, par la voie diplomatique. Les Commissions rogatoires seront exécutées dans la forme prescrite par la législation de l'État requis.

Les pièces d'exécution seront envoyées, sans traduction, à l'agent diplomatique requérant.

Article 19.

Citation et comparution de personnes résidant dans l'autre État.

Si dans une cause pénale pendant devant les tribunaux d'un des deux États contractants la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre État contractant est jugée nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci l'inviteront à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet par leur intermédiaire de la part des dits tribunaux.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'État requérant et l'assignation indiquera la somme à allouer au témoin ou expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'État requis pourra lui faire, à charge de remboursement par l'État requérant, aussitôt que la personne citée déclarera vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, cité conformément à l'alinéa premier, comparaitra volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie, ne pourra sur le territoire de cette dernière, être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits faisant l'objet du procès où il est appelé.

Tyto osoby pozбудou však této výhody, neopustí-li území dožadujícího státu, ač tak mohly učiniti, ve lhůtě pěti dnů od té doby, kdy jejich přítomnosti před soudy nebylo již potřebí.

Je-li předvolaná osoba ve vazbě na území dožádaného státu, bude lze žádati, aby se dořtavila, se závazkem, že bude co nejdříve poslána zpět. Tuto žádost nebude lze zamítnouti, leda za zvláštních úvah, zejména kdyby se předvolaný vězeň tomu výřlovně opřel.

Rovněž bude povolena za podmínek uvede-ných řhora pro průvoz doprava tam a zpět územím jedné z obou Vysokých smluvních stran osoby vězněné v třetím státě, jejíž kon-frontaci se stíhanou osobou nebo jejíž svě-decký výřlech by druhá smluvní strana po-kládala za vhodný.

Článek 20.

Sdělování spisů.

Jestliže v trestním řízení vedeném v jednom z obou států bude řhledáno nutným, aby předměty, spisy nebo jakékoli listiny, které jsou u úřadů druhého státu, byly sděleny, bude o sdělení požádáno cestou diplomatickou.

Této žádosti vyhověno bude podle zákonů dožádaného státu, avřak se závazkem, že předměty, spisy nebo listiny budou vráceny.

Článek 21.

Odepření právní pomoci.

Právní pomoc podle článků 17 až 20 bude odepřiti v případě, že dožadáný stát bude míti za to, že se přičí jeho řsverchovanosti nebo jeho bezpečnosti. Bude lze ji odepřiti v případě, že by podle ustanovení této Úmluvy nebylo zá-vazku povolití vydání.

Kdykoli právní pomoc bude odepřena, bude dožadující stát o tom zpraven a důvod, proč se tak řstalo, jemu sdělen.

Článek 22.

Vydání věcí doličných.

Úřady obou Vysokých smluvních stran vy-dají si k dožadání předměty, které si obvi-

Ces personnes perdront toutefois cet avan-tage, si elles n'ont pas quitté, de leur propre gré, le territoire de l'État requérant dans les cinq jours suivant le moment où leur présence n'est plus nécessaire devant les instances judi-ciaires.

Si la personne citée se trouve en détention sur le territoire de l'État requis, sa comparu-tion pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus pour le transit, le trans-port, aller et retour, par le territoire de l'une des deux Hautes Parties Contractantes d'un individu détenu dans un État tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de con-fronter avec un individu poursuivi ou d'en-tendre comme témoin.

Article 20.

Communication de dossiers.

Lorsque dans une cause pénale instruite dans l'un des deux Pays, la communication d'objets, dossiers ou documents quelconques, se trouvant entre les mains des autorités de l'autre État, sera jugée nécessaire, la demande de communication sera faite par la voie diplo-matique.

Il y sera donné suite, en observant les lois de l'État requis, sous l'obligation de renvoyer les objets, dossiers ou documents.

Article 21.

Refus de l'assistance judiciaire.

L'assistance judiciaire en matière pénale visée aux articles 17 à 20 sera refusée dans le cas où l'État requis la considérera comme contraire à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Cette assistance pourra être refusée dans les cas où d'après les dispositions de la pré-sente convention il n'y aurait pas obligation d'accorder l'extradition.

En cas de refus de l'assistance judiciaire, l'État requérant sera informé de ce refus et de sa cause.

Article 22.

Remise des pièces à conviction.

Les autorités de deux Hautes Parties Con-tractantes se remettront, sur demande, les

něný trestným činem opatřil, nebo které mohou sloužiti za věci doličné, a to i v případě, že by tyto předměty podléhaly zabavení nebo konfiskaci.

Jsou-li tyto předměty v držení obviněného při jeho vydání nebo při jeho průvozu, budou pokud možno vydány současně s osobou vydanou nebo provezenou. Vydány budou i v případě, že by vydání již povolené nebylo lze provést pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání bude se vztahovati rovněž na všechny předměty, které obviněný schoval nebo uložil ve státě povolivším vydání a které byly později nalezeny.

Práva, jichž třetí osoby k těmto věcem snad nabyly, zůstávají ovšem nedotčena; v tomto případě musí věci ty, jakmile řízení bude skončeno, co nejdříve a bez výloh býti vráceny dožádanému státu.

Stát, na němž vydání těchto předmětů bylo žádáno, může si je dočasně ponechat, pokládá-li je za potřebné pro trestní řízení. Může je také zaslati s podmínkou, že mu budou vráceny k témuž účelu, zavazuje se, že je pak sám vrátí, jakmile to bude možno.

Článek 23.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestního rejstříku.

Obě Vysoké smluvní strany budou si pololetně sdělovati výtahy z trestního rejstříku týkající se konečných (ať bezpodmínečných ať podmínečných) odsouzení vynesných v každém z obou států proti příslušníkům druhého státu pro obecné zločiny a přečiny.

Úřady jedné z obou Vysokých smluvních stran, pověřené vedením trestního rejstříku nebo soudních záznamů, dodají k žádosti, podané diplomatickou cestou, úřadům druhé strany bezplatně informace z trestního rejstříku nebo ze soudních záznamů o jednotlivých případech. Tyto informace budou dány jen v případech trestního řízení, proti osobě, která není státním příslušníkem dožádaného státu.

Článek 24.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

Výlohy vzniklé žádostí o vydání nebo o ja-

objets qu'un inculpé s'est procuré par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction et cela même dans le cas où les dits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets que le prévenu aurait cachés ou déposés dans l'état accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont toutefois réservés les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels dans ce cas devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à l'état requis.

L'état auquel la remise de ces objets aura été demandée pourra les garder temporairement pour une instruction criminelle. Il pourra de même les transmettre sous condition de restitution pour le même but, en s'engageant de les renvoyer à son tour, dès que faire se pourra.

Article 23.

Communication des sentences de condamnation et des extraits de casier judiciaire.

Les deux Hautes Parties Contractantes se communiqueront chaque semestre les bulletins de casier judiciaire relatifs aux condamnations définitives (avec ou sans sursis) prononcées, dans chacun des deux états, contre les ressortissants de l'autre pour crimes et délits de droit commun.

Les autorités de l'une des deux Hautes Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement, sur demande faite par la voie diplomatique, aux autorités de l'autre Partie des informations d'après les casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers. Ces renseignements seront fournis seulement en cas de poursuites judiciaires, contre un individu non national de l'état requis.

Article 24.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les frais occasionnés par la demande

koukoli jinou právní pomoc ve věcech trestních zatíží stranu, na jejímž území byly způsoby.

Nicméně oznámí úřady dožádané strany straně dožadující výši těchto výloh za účelem jejich úhrady osobou, která jest povinna je nésti. Obnosy od ní vybrané případnou státu dožádanému.

Výjimku činí náhrady za dobrá zdání všeho druhu, jakož i výlohy vzniklé předvoláním nebo dostavením se osob jsoucích ve vazbě na území státu dožádaného. Tyto výlohy budou hrazeny státem dožadujícím. Dožadující stát rovněž hraditi bude náklady průvozu průchodnými územími osob, jichž vydání nebo dočasné předání bylo povoleno.

Stejně zatíží dožadující stát výlohy za dočasné předání osob vyžadovaných a jich vrácení (druhý odstavec článku 12).

Článek 25.

Ratifikace, uvedení v platnost, výpověď.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikace co nejdříve v Paříži vyměněny.

Nabude platnosti měsíc po výměně ratifikací a zůstane v platnosti šest měsíců ode dne, kdy jedna z obou Vysokých smluvních stran ji vypověděla.

Úmluva bude se vztahovati též na trestné činy spáchané dříve než vejde v platnost.

Československé a francouzské znění této Úmluvy jsou stejně původní.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ podepsali shora jmenovaní zmocněnci tuto Úmluvu a opatřili ji svými pečeti.

DÁNO ve dvojím vyhotovení v Paříži, dne 7. května 1928.

STEFAN OSUSKY v. r.

EMIL SPIRA v. r.

KAREL HALFAR v. r.

ARISTIDE BRIAND v. r.

d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

Les autorités de la Partie requise communiqueront toutefois à la Partie requérante le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter. Les montants perçus de celle-ci reviennent à l'État requis.

Font exception les indemnités pour les expertises de toute nature de même que les frais occasionnés par la citation ou comparution des personnes se trouvant en détention sur le territoire de l'État requis. Ces dépenses seront remboursées par l'État requérant. Seront de même à la charge de l'État requérant les frais du transit et d'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée.

Seront également supportés par l'État requérant les frais de la remise temporaire des individus réclamés et ceux de leur renvoi.

Article 25.

Ratification, mise en vigueur, dénonciation.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Paris le plus tôt possible.

La présente Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et continuera ses effets pendant un délai de six mois à compter du jour où l'une des deux Hautes Parties Contractantes l'aura dénoncée.

Elle s'appliquera même aux infractions commises avant sa mise en vigueur.

Les textes français et tchécoslovaque de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

FAIT en double exemplaire, à Paris, le 7 Mai 1928.

ARISTIDE BRIAND m. p.

STEFAN OSUSKY m. p.

EMIL SPIRA m. p.

KAREL HALFAR m. p.

PŘEZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 17. KVĚTNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VECÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Paříži dne 8. ledna 1931, takže úmluva nabývá podle čl. 25 mezinárodní působnosti dnem 8. února 1931.

Dr. Beneš v. r.
